

عنوان مقاله:

اختلالات اسکلتی-عضلانی در پرسنل پرستاری دارای وظیفه جابجایی بیمار

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 8، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

Roghayeh Rقيه عابدینی - MSc Student, Stusent Research Committee, Department of Occupational Health, School of Health and Nutrition, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

Alireza علیرضا چوبینه - Professor, Research Center for Health Sciences, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

Jafar جعفر حسن زاده - Associate Professor, Department of Epidemiology, School of Health and Nutrition, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: شغل پرستاری به دلیل ماهیت وظایف از جمله مشاغل است که در آن WMSDs (Work-related musculoskeletal disorders) شیوع بالایی برخوردار است. این مطالعه با هدف تعیین شیوع اختلالات اسکلتی-عضلانی و پارامترهای مرتبط با آن در میان پرستاران دارای وظایف جابجایی بیمار صورت گرفت. روش ها: در این مطالعه مقطعی که در تابستان ۱۳۹۰ انجام شد، ۴۰۰ پرستار شاغل در ۷۵ بخش از ۱۱ بیمارستان وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شیراز مورد بررسی قرار گرفتند. داده ها با استفاده از پرسش نامه نوردیک جمع آوری شد. داده های مطالعه با استفاده از نرم افزار آماری SPSS ۱۶ تجزیه و تحلیل شد. شیوع اختلالات اسکلتی-عضلانی و فاصله اطمینان ۹۵ درصد محاسبه شد. برای تعیین عوامل مرتبط با اختلالات مقدار P کمتر از ۰/۰۵ به عنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شد. یافته ها: میانگین سن و سابقه کار افراد مورد مطالعه به ترتیب ۴۴/۶ ± ۷۸/۳ و ۹۲/۶ ± ۷۵/۵ سال به دست آمد. ۲/۸۸ درصد از پرستاران مورد مطالعه (۲/۹۱ - ۲/۸۵؛ ۹۵ درصد CI) در طی ۱۲ ماه گذشته حداقل در یک ناحیه از بدن دچار اختلالات اسکلتی-عضلانی بودند. بیشترین اختلالات در ناحیه کمر (۵/۷۱ درصد)، پاها (۲/۶۸ درصد)، دست و مچ دست (۵/۶۴ درصد)، گردن (۲/۴۲ درصد) و شانه (۴۲ درصد) گزارش شد. آنالیز Logistic regression نشان داد که علایم اسکلتی-عضلانی در پرسنل پرستاری مورد مطالعه با سابقه کار، نسبت پرستار به تخت، جنسیت و نوع نظام نوبت کاری دارای ارتباط معنی دار است (P < ۰/۰۵). نتیجه گیری: بر اساس یافته های مطالعه می توان نتیجه گرفت که شیوع WMSDs در میان پرسنل پرستاری دارای وظایف جابجایی بیمار بالا می باشد. بنابراین بر اساس این نتیجه و مدل سازی رگرسیونی، لازم است عوامل موثر در وقوع این اختلالات حذف یا اصلاح شود. همچنین روش های جابجایی بیمار بهبود یابد و از وسایل کمکی جابجایی بیمار استفاده شود. واژه های کلیدی: اختلالات اسکلتی-عضلانی، پرسنل پرستاری، جابجایی بیمار

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1730336>

